

РЕШЕНИЕ

№ 5660

гр. София, 20.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 22.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **2873** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по повод подадена жалба от Ю. Л. Д. чрез адв. В. срещу решение № 272000-23985/21.12.2023 г., издадено от „за“ директора на ОДМВР-Х., с което на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 вр. чл. 3 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) е отказан достъп до обществена информация по подадено заявление с вх. № 2720004-6/11.12.2023 г.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като изложените правни аргументи в него противоречат на цитираните разпоредби от закона, както и на целите му. Счита, че поисканата информация представлява служебна обществена информация, достъпът до която съгласно чл. 13, ал. 1 ЗДОИ е свободен. Излагат се подробни доводи за липсата на посочените основания за отказ в обжалваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът - Директорът на ОДМВР-Х. редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление за достъп до обществена информация с вх. № 2720004-6/11.12.2023 г. до директора на ОДМВР-Х. жалбоподателят е поискал да му

бъде предоставен достъп до информацията, съдържаща се в: заповед № 272з-2090/29.09.2017 г.; разпореждане рег. № 1253р-10735/16.11.2018 г. и разпореждане рег. № 1253р-10916/07.11.2019 г. – и трите, издадени от директора на ОДМВР-Х., представляващи вътрешни актове и регламентиращи пренасянето и съхранението на проби от кръв и урина за химически изследвания.

С решение № 272000-23985/21.12.2023 г., издадено от „за“ директора на ОДМВР-Х., на жалбоподателя било отказано предоставянето на исканата информация на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 вр. чл. 3 от ЗДОИ. Било посочено, че търсените актове съдържат информация, която е свързана с оперативна подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ответникът в настоящото производство несъмнено има качеството на задължен субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ. Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, с оглед приложената по делото заповед № 272з-4543/20.12.2023 г., с която комисар И. Р. е оправомощен да замества директора на ОДМВР Х.. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Настоящият съдебен състав намира обаче, че решението е издадено в нарушение на материалния закон по следните съображения:

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация. Легално определение на понятието обществена информация е дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и това е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация представлява сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект.

Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, арг. чл. 9 от ЗДОИ. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, арг. чл. 10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, арг. чл. 11 от ЗДОИ. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична.

Съдът намира, че поисканата информация в заявлението на жалбоподателя следва да се квалифицира като служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като е създадена във връзка с дейността на ОДМВР-Х.. В случая жалбоподателят е пожелал да се запознае с издадените вътрешни актове, регламентиращи пренасянето и съхранението

на проби от кръв и урина за химически изследвания при осъществяване на основната дейност на ОДМВР-Х., а именно административно-наказателна дейност по Закона за движението по пътищата, както и по разследване на съответните престъпления. Съгласно чл. 13, ал. 1 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен. Неправилно в оспореното решение административният орган е отказал да предостави исканата информация, позовавайки се на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ. Тази разпоредба регламентира случаите, в които задълженият субект може да откаже предоставянето на служебна информация, ако тя – т. 1 е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации). В случая търсената информация няма характер на подготвителна такава, нито е свързана с оперативната подготовка на актовете на директора на ОДМВР Х., а има самостоятелно значение, доколкото касае спазването на реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта или употребата на наркотични вещества от водачите на МПС.

Отделно от това в чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ изрично е предвидено, че достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Задължение на органа е да извърши преценка, дали в конкретния случай е налице такъв и съответно да обоснове своето решение в този смисъл, което в процесния случай не е направено. Постановяването на отказ за предоставяне достъп до поискана обществена информация на основание чл. 13, ал. 2 ЗДОИ, следва да е надлежно мотивиран, освен с излагането на фактически съображения за наличието на обстоятелства по т. 1 от посочената разпоредба, но и тези обстоятелства да бъдат съотнесени към обществения интерес от достъп до тази информация, като се държи сметка за понятието „надделяващ обществен интерес“, дадено в § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ и въведената с § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ оборима презумпция за наличието на такъв. Липсата на конкретно изложени фактически основания, които да са съотносими към посоченото правно основание за издаване на административният акт, води до извод за наличие на основание за отмяна по чл. 146, т. 3 от АПК.

Предвид изложеното решение № 272000-23985/21.12.2023 г., издадено от „за“ директора на ОДМВР-Х., с което на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 вр. чл. 3 от ЗДОИ е отказан достъп до обществена информация по подадено заявление с вх. № 2720004-6/11.12.2023 г. следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката - върната за ново произнасяне съобразно дадените указания.

При този изход на правния спор разноските се поставят в тежест на ответника. Същият следва да възстанови от бюджета си заплатената от жалбоподателя държавна такса в размер на 10 лева. Видно от представения по делото договор за правна защита, съдействие и представителство от 22.12.2023 г. адв. П. В. е предоставила правна защита и съдействие на жалбоподателя при условията на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата, като на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА ответникът следва да заплати на адв. В. минималното възнаграждение от 1000 лева, определено в чл. 8, ал. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 272000-23985/21.12.2023 г., издадено от „за“ директора на

ОДМВР-Х., с което на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 вр. чл. 3 от ЗДОИ е отказан достъп до обществена информация по подадено заявление с вх. № 2720004-6/11.12.2023 г.

ВРЪЩА административната преписка на директора на ОДМВР-Х. за произнасяне по заявлението съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение в 14-дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Областната дирекция на МВР-Х. да заплати на Ю. Л. Д., ЕГН: [ЕГН] разноси в размер на 10 (десет) лева.

ОСЪЖДА Областната дирекция на МВР-Х. да заплати на адвокат П. А. В., САК, с личен № [ЕГН] възнаграждение в размер на 1000 (хиляда) лева.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: